

Sygn. akt II CNP 26/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2016 r.

skargi A. T. D. i D. L. V.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 października 2015 r.,

sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa A. T. V. i D.

L. V.

przeciwko R. B.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, pozwalającym na zakwestionowanie orzeczeń, których wydanie stało się źródłem szkody, a które równocześnie pozostają w oczywisty i rażący sposób sprzeczne z prawem. Ustawodawca wymaga zawarcia w jej treści elementów szczegółowo określonych w art. 424⁵ k.p.c. Należy do nich także, wskazany w § 1 pkt 5 tego przepisu, obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wymaga jednoznacznie „wykazania” tej okoliczności, nie zaś jedynie jej „wskazania”. Oznacza to, że na skarżącym ciąży obowiązek przedstawienia argumentacji, która uzasadniałaby brak możliwości wniesienia innych środków zaskarżenia.

W skardze od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 października 2015 r. wymieniono jednak jedynie niektóre środki prawne (skargę o wznowienie postępowania i skargę kasacyjną), które mogłyby zostać wniesione od tego wyroku, poprzestając na stwierdzeniu, że nie przysługują one skarżącym. Stwierdzenie to jest zbyt lakoniczne, by mogło wystarczyć do spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie podobnie sformułowanych skarg (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych powodów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jako wniesiona z naruszeniem art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.